

Budapest, 2020. Szeptember 20.

Farkas Xénia levele:

2019. őszén futottam bele a Fulbright program plakátjába a munkahelyem folyosóján. Egy elég intenzív, konferencia előadásokkal és külföldi workshopokkal teli nyáron voltam túl, és azt gondoltam, hogy jó ötlet lenne belevágni valami még nagyobb kihívásba. A Fulbright honlapján átolvastam a jelentkezési folyamatot és az ehhez szükséges dokumentumokat, amikkel a jelentkezőnek rendelkeznie kell. A lista egyik pontja a TOEFL nyelvvizsga volt, és mivel csak középfokú angol vizsgám volt, egyértelművé vált, hogy a szakmai felkészülés mellett az angol vizsga lesz az egyik legmeghatározóbb pont számomra. A netes keresgélések elég gyorsan az Élőnyelvek Szemináriumához vezettek, ahol kisebb csoportokban készítenek fel a TOEFL vizsgára, így nem sokkal később már Sandy-vel szemben ültem és a szintfelmérőmet írtam. Az eredményem kiértékelésekor Sandy nem sokat habozott, gyorsan tudtomra adta, hogy még annál is egy kicsit több munka áll előttem, mint amire számítottam: Pre-TOEFL, TOEFL tanfolyam, és ha szükséges, plusz magánórák. Bár első pillanatban egy kicsit megijedtem, a második pillanatban azt éreztem, hogy ha valakivel, akkor Sandy-vel fel tudok készülni, a magabiztossága és az egyenessége segíteni fog ebben a folyamatban. A feltételezéseim aztán be is igazolódtak, eleinte személyesen a csoportos órákon, majd később a vírushelyzet miatt online kis csoportban készültünk hosszú-hosszú hónapokon át. Amikor elkezdtem az első tanfolyamot, még hullottak a levelek a fákról, aztán jött a hó is, és a nyelvvizsgára már a napsütésben sétáltam. Nem szépítem: rengeteg munkaóra, gyakorlás, tesztek sokasága, szorgalom és kitartás kellett ahhoz, hogy eljussunk idáig, de tavasszal sikeres TOEFL ITP vizsgát tettem. Amikor pedig kijöttem a vizsgáról, Sandy izgatott tekintete és egy hatalmas ölelés várt. Ezt sosem fogom elfelejteni. A Fulbright következő lépcsőin (írásbeli jelentkezés, szóbeli interjú) is végigkísért Sandy, minden izgulásban velem volt, minden rossz napomon munkára bírta, és minden örömben osztozott velem. Most 2020. ősze van, és pár napja értesítettek a Fulbright Hungary központból, hogy elnyertem az ösztöndíjat, 2021. októberben Visiting Student Researcher pozícióban közösen kutathatok szakterületem egyik legkiemelkedőbb professzorával az Indiana University Bloomington-on. Ennek fényében azt hiszem, hogy mindenki megérti, miért jó az Élőnyelvek Szemináriumában tanulni, és legfőképp: Sandy nem csak egy angoltanár ebben a folyamatban, hanem a barátod, a főnököd és egy kicsit a családod is. Köszönöm, hogy itt tanulhattam!

Farkas Xénia

Budapest, 2020. szeptember 30.

It was the in the autumn of 2019 when I first heard about the Fulbright Fellowship. It was after a pretty intense summer, full of conference presentations and workshops abroad, and I thought it would be a good idea to start on something even more challenging. I have read on the Fulbright website about the application process and the necessary documents that applicants must have. One of these documents was

the TOEFL language exam, and since I only had an intermediate English exam, it became clear that in addition to the professional preparation, the English exam would be one of the most defining points for me. The online searches led pretty quickly to the Living Languages Seminar, where one can prepare for the TOEFL exam in smaller groups, thus not long after, I was sitting opposite to Sandy and wrote my language level test. When evaluating my results, Sandy didn't hesitate much, quickly let me know that I had a little more work ahead of me than I expected: Pre-TOEFL, TOEFL course, and, if necessary, plus private lessons. Although I was a little bit scared at first, in the next moment I realized that Sandy is the perfect person with whom I can prepare: her confidence and straightforwardness will help in the process. Later on, my assumptions were confirmed, first in person in the group lessons and later (due to the virus situation) online, we were working together for long-long months. When I started my first course, the leaves were falling from the trees, then the snow came too, and I was walking for the language exam in the sunshine in spring. I'm not embellishing it: it took a lot of work hours, I had to practice and do a bunch of tests, and I had to be diligence, and perseverance to get this far, but I passed the TOEFL ITP exam in the spring. And when I came out of the exam building, Sandy was standing there with her excited gaze and she gave me a huge hug. I won't forget these moments ever. Sandy also accompanied me on the next steps of Fulbright application (written application then the interview), she was with me in every excitement, she encouraged me to continue on all my bad days, and she was with me in all my joyous moments. It is now the fall of 2020, and a few days ago I was informed by the Fulbright Hungary that I have been selected to be a recipient of the Fulbright Foreign Student Grant for the 2021-2022 academic year, and from October 2021 I can work together with one of the most outstanding professors of my field at Indiana University Bloomington as a Visiting Student Researcher. Considering the whole story, I think everyone understands why it is good to study at the Living Languages Seminar, and most importantly: Sandy is not only an English teacher in this process, but also your friend, your boss, and a little bit of your family as well. I highly recommend studying in this language school.

Xénia Farkas

Budapest, 20 September, 2020.